

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a Mgr. Jana Passera, v právní věci žalobce A. B., zastoupeného JUDr. Jiřím Bílkem, advokátem v Praze, Sdružení 25, 140 00 Praha 4, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2003, čj. OAM-5258/VL-11-K03-2002, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 10. 2004, čj. 30 Az 104/2004 – 17,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Odměna advokáta JUDr. Jiřího Bílka se určuje částkou 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 5. 2003, čj. OAM-5258/VL-11-K03-2002, nebyl žalobci udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Zároveň bylo rozhodnuto, že na žalobce se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Žalobce citované rozhodnutí napadl žalobou ze dne 30. 6. 2004, jednáje prostřednictvím opatrovníka S. I. (na území ČR bytem U. S., V L. 1/10, P 4–L.), neboť byl v době podání žaloby nezletilý.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 12. 10. 2004, čj. 30 Az 104/2004-17, žalobu odmítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud vyšel z jemu známé skutečnosti, že opatrovník žalobce S. I. vykonává funkci opatrovníka žalobce podle § 89 zákona o azylu. Tato skutečnost byla krajskému soudu známa z předcházejícího soudního řízení vedeného pod sp. zn. 30 Az 89/2003. Krajský soud s ohledem na skutečnost, že žaloba nebyla opatrovníkem podepsána, přičemž podpis je jednou z obecných náležitostí každého podání podle § 37 odst. 3 s. ř. s., vydal dne 24. 8. 2004 usnesení, kterým opatrovníkovi uložil nedostatek odstranit zasláním dvou vyhotovení podepsané žaloby ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení, a kterým jej zároveň poučil, že pokud této výzvě ve stanovené lhůtě nebude vyhověno, žaloba bude podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuta. Přestože opatrovníkovi žalobce bylo toto usnesení doručeno dne 1. 9. 2004, nijak na ně nereagoval. Protože Krajský soud v Hradci Králové dospěl k závěru, že nedostatek podpisu oprávněné osoby na žalobě představuje nedostatek podání, pro který nelze v řízení pokračovat, žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. usnesením ze dne 12. 10. 2004, čj. 30 Az 104/2004-17, odmítl.

Proti tomuto usnesení žalobce (dále též „stěžovatel“) brojil včasnou kasační stížností. Stěžovatel uplatnil kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a), b), e) s. ř. s. a uvedl, že rozsudek krajského soudu je nezákonný z důvodů spočívajících v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, dále pro vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž krajský soud v napadeném usnesení vycházel, nemá oporu ve spisech, nebo je s nimi v rozporu, a konečně tím, že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním soudem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost rozhodnutí. Uvedl, že pro odmítnutí žaloby není a nebyl důvod. Skutkově stěžovatel konstatoval pouze okolnosti týkající se nesprávného doručování krajským soudem, protože krajský soud adresoval usnesení ze dne 24. 8. 2004, čj. 30 Az 104/2004-13, nikoliv na adresu opatrovníka, která byla uvedena v samotné žalobě, tj. U. S., V L. 1/10, P 4 – L., nýbrž do obce H., okres P. – z.. Je zjevné, že krajský soud měl podle § 42 odst. 5 s. ř. s. doručovat na adresu uvedenou v žalobě. Usnesení ze dne 24. 8. 2004, čj. 30 Az 104/2004-13, tak bylo doručováno na jiné místo, než kde opatrovník žije a zdržuje se. Nemohly proto nastat účinky doručení, jak mylně dovozuje krajský soud ve svém usnesení ze dne 12. 10. 2004, tvrdí-li, že opatrovník stěžovatele na předchozí usnesení krajského soudu nereagoval a požadované listiny nezaslal. Navíc usnesení ze dne 24. 8. 2004, které mu bylo odesláno na správnou adresu dne 13. 10. 2004, převzal opatrovník stěžovatele teprve dne 29. 10. 2004. Z uvedeného důvodu stěžovatel navrhoval, aby Nejvyšší správní soud v celém rozsahu zrušil usnesení krajského soudu ze dne 12. 10. 2004, čj. 30 Az 104/2004-17, a dále žádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V kasační stížnosti zároveň stěžovatel požádal o ustanovení zástupce. Advokát byl žalobci ustanoven usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 11. 2004, čj. 30 Az 104/2004 – 38.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl zamítnutí stížnosti pro nedůvodnost. Konstatoval, že tvrzené důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s. stěžovatel neodůvodňuje žádnými konkrétními skutečnostmi, na jejichž základě by bylo možno usuzovat na nezákonnost rozhodnutí či vady řízení. Žalovaný plně odkázal na správní spis a na podání a výpovědi, které stěžovatel učinil během správního řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích a z důvodů vymezených stížnostními body (§ 109 odst. 3 s. ř. s.) a kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou. Stěžovatel kasační stížností uplatnil kasační důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. V tomto směru se však jeho námitky omezily na pouhou citaci zákonných ustanovení, aniž by je stěžovatel jakkoliv specifikoval s odkazem ke konkrétním skutkovým okolnostem. V uvedeném rozsahu proto nemohla být kasační stížnost shledána důvodnou a Nejvyšší správní soud se těmito námitkami dále nezabýval (§ 109 odst. 3 za použití § 106 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel dále namítal nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítal, že usnesení s výzvou k odstranění vad žaloby bylo opatrovníku stěžovatele doručováno na jinou adresu, než na které se zdržoval, a nemohly proto nastat účinky doručení.

Ze soudních a správních spisů plyne, že S. I. byl ustanoven opatrovníkem stěžovatele usnesením Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 6. 11. 2003, čj. Nc 464/2003–91. Prostřednictvím opatrovníka pak byla podána žaloba ze dne 30. 6. 2004, která nebyla nikým podepsána. Jako místo pobytu opatrovníka stěžovatele je uvedena U. S., V L. 1/10, P. 4 – L.. Krajský soud usnesením ze dne 24. 8. 2004 (o již vzpomenutém obsahu) vyzval žalobce zastoupeného opatrovníkem k odstranění nedostatku. Jak vyplývá z doručky připojené k uvedenému usnesení, opatrovník žalovaného usnesení převzal do vlastních rukou dne 1. 9. 2004 na uvedené adrese. Na výzvu nereagoval a proto soud žalobu usnesením odmítl.

Usnesení o odmítnutí žaloby bylo doručeno stěžovateli dne 29. 10. 2004, zároveň bylo doručováno opatrovníku stěžovatele na adresu U. S., V L. 1/10, P. 4, kde mu bylo doručeno téhož dne. Nad rámec rozhodovacích důvodů lze poznamenat, že žalobce se 6. 9. 2004 stal zletilým, takže doručení tohoto usnesení opatrovníkovi již nebylo nutné.

Stížní námitky tedy důvodné nejsou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné jiné vady, k nimž by musel Nejvyšší správní soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Za situace, kdy Nejvyšší správní soud o věci samé rozhodl záhy poté, kdy mu došla a byly soustředěny potřebné spisy, se již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení,

neboť ve věci neměl úspěch, žalovanému správnímu orgánu (kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo), náklady řízení nevznikly. Při rozhodování o odměně právního zástupce stěžovatele vyšel soud z § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) a přiznal zástupci stěžovatele 1000 Kč jako sazbu mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a 75 Kč jako paušální náhradu. Odměna bude advokátovi vyplacena v obvyklé lhůtě po právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. března 2005

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu